2. Klimov E. A. Psihologiya professionalnogo samoopredeleniya / E. A. Klimov. – M. : Akademiya, 2007. – 302 s.
3. Markova A. K. Psihologiya professionalizma / A. K. Markova. – M. : Mezhdunar. gumanit. fond «Znanie», 1996. – 312 s.
4. Metelska N. I. Profesiina samosvidomist maibutnikh pedahohiv yak skladova yikh profesiinoho samovyznachennia / N. I. Metelska // Psykholohiya i osobystist. – 2015. – № 2 (8). – s. 280–291.
5. Mikhno K. O. Struktura profesiinykh uiavlen ta metody yikh vyvchennia / K. O. Mikhno // Visnyk Kyivskoho natsionalnogo universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Seriia: Sotsiolohiia. Psykholohiia. Pedahohika. – 2005. – № 22–23. – S. 85–88.
6. Semenova E. A. Predstavleniya o professii psihologa u studentov zaachnoy formy obucheniya [Elektronnyy resurs] / E. A. Semenova // Almanah sovremennoy nauki i obrazovaniya. – 2010. – № 3 (34), ch. 1. – S. 181–183. – Rezhim dostupa : www.gramota.net/materials/1/2010/3-/56.html.
7. Turynina O. L. Psykholohichni osoblyvosti profesiinoho samovyznachennia uchniv profilnykh pedklasiv : dis. ... kand. psikhol. nauk : 19.00.07 / O. L. Turynina. – Kyiv, 1997. – 218 s.
8. Shevchenko N. F. Stanovlennia profesiinoy svidomosti praktychnykh psykholohiv u protsesi fakhovoi pidhotovky : monohrafiya / N. F. Shevchenko. – Kyiv : Milenium, 2005. – 298 s.

O. Hlavinska, L. Novik REALIZATION OF PROFESSIONAL BELONGING FUTURE PSYCHOLOGISTS

This study outlines the current issue of the future psychologists' readiness to vocational self-determination and career. It is well-known that the structure of vocational self-determination includes vocational activity, vocational self-consciousness, vocational self-regulation, and important vocational characteristics. Specialist vocational self-consciousness consists of career ideas, emotionally firm and rationally motivated attitude towards activities, other people, yourself, and surrounding at all. The author studies the phenomena of idea about the career as a personal, complicated, and practical mechanism that is an indicator of human experience, a component of vocational self-consciousness. Career idea is interpreted as a vocational constituent based on personal social ideas. These ones are principally developed as a result of individual ideas transformation, sets and social stereotypes towards specific kind of vocational activity. Among career ideas the author singles out such three interdependent structural components as the idea about personality as a specialist and about yourself as a coordinator of vocational activity; idea about the content and conditions, difficulties and tasks of vocational activity; idea about own career future. This paper provides the analysis of ideas about future psychologist career. The results demonstrate that career images and ideas do not appear by themselves. It is the product of personal self-cognition. Being influenced by vocational knowledge, skills, vocational readiness and adjustment, interpretation of the own possibilities, characteristics and distinctness of vocational role and coordinator of vocational activity these products can be transformed, filled up, expanded, and specified. The results revealed in the process of study show that it is necessary to conduct psychological influences focused on the development of self-consciousness vocational substructures and development of the appropriate psychological conditions to optimize the process of personally mature specialist formation in the context of studying at higher educational institutions.

Key words: vocational career, vocational self-determination, vocational consciousness, career idea, the future psychologists.

УДК 376

Н. З. ДЕРЕВ'ЯНКО

DOI: https://doi.org/10.35619/prap_rv.vi12.46

РОЛЬ ІНКЛЮЗИВНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ДЛЯ РОЗВИТКУ ПРОСОЦІАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ

У статті здійснено теоретичний аналіз понять «інклюзія», «інклюзивна освіта», «інклюзивне освітнє середовище», «просоціальна поведінка». Розкрито тлумачення, принципи та засади інклюзивного освітнього середовища. Здійснено аналіз потенціалу інклюзивного освітнього середовища для розвитку просоціальних поведінкових стратегій учасників освітнього процесу. Зроблено припущення, що здорові діти в умовах інклюзивного навчання проявляють більше співчуття, співпереживання, розуміння, і допомоги один одному, що тим самим сприяє розвитку про соціальних стратегій.

Ключові слова: інклюзія, освіта, інклюзивне навчання, інклюзивне освітнє середовище, просоціальна поведінка.

В статье осуществлён теоретический анализ понятий «инклюзия», «инклюзивное образование», «инклюзивная образовательная среда», «просоциальное поведение». Раскрыты толкования, принципы и основы инклюзивной образовательной среды. Осуществлён анализ потенциала инклюзивной образовательной среды для развития просоциальных поведенческих стратегий участников образовательного процесса. Сделано предположение, что здоровые дети в условиях инклюзивного обучения проявляют больше сочувствия, сопереживания, понимания, и помощи друг другу, что тем самым способствует развитию просоциальных стратегий.

Ключевые слова: инклюзия, образование, инклюзивное обучение, инклюзивная образовательная среда, просоциальное поведение.

Постановка проблеми. Просоціальна поведінка за дослідженнями вчених формується в дошкільному і молодшому шкільному віці і продовжує розвиватися в дитинстві, підлітковому і юнацькому віці. Саме тому перед закладами освіти стоїть завдання формування та розвитку просоціальної поведінки (prosocial behavior) учасників освітнього процесу.

Особливо це стосується осіб підліткового віку, адже їх необхідно навчити контролювати свої агресивні, асоціальні схильності. Формування безпечної просоціальної поведінки особи покликане забезпечити інтеграцію знань і навичок (саморегуляція, навички ухвалення рішень, самоконтролю, самооцінки і ін.), соціально значимих якостей (толерантність, патріотизм, співчуття, допомога, співпраця, порятунк, захист і ін.) в єдину систему, визначальну психологічну готовність особистості до вчинення дій, якій будуть приносити користь іншій людині та суспільству загалом [13]. Тому актуальною наразі залишається проблема дослідження потенціалу освітнього середовища, зокрема інклюзивного, для розвитку про соціальної поведінки підлітків.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемі розвитку просоціальної поведінки присвячено багато наукових досліджень. Зокрема її розглядали вітчизняні та зарубіжні дослідники, такі як К. Абульханова-Славська, В. Абраменкова, С. Адлер, Дж. Бендор, Б. Братусь, Ф. Василюк, Дж. Вотсон, П. Кропоткін, Н.В. Корчакова [10], В. Куницина, О. Леонтьєв, А. Маслоу, Р. В. Павелків, С. Рубінштейн, В. Русалов, В. Ядов, І. Ялом та інші. Загальні теоретичні та практичні аспекти інклюзивної освіти та навчання дітей з особливими освітніми потребами було досліджено Л. Будяк, А. Колупаєвою, Л. Коргун, Н. Тепловой, Т. Соловйовой, І. Макаренко, С. Іноземцевою, Є. Ісаєвою, О. Василенко та ін. Однак, незважаючи на низку досліджень, залишається нерозглянутою проблема потенціалу інклюзивного освітнього середовища для розвитку просоціальної поведінки підлітків.

Мета статті – розкрити особливостей інклюзивного середовища та обґрунтувати його роль для розвитку про соціальної поведінки старшокласників.

Виклад основного матеріалу дослідження. Для реалізації поставленої мети звернемося до аналізу понять «інклюзія», «інклюзивна освіта», «інклюзивне освітнє середовище», «просоціальна поведінка».

«Інклюзія» в буквальному розумінні означає (англ. *inclusion* – включення, франц. *inclusif* – включаючий в себе, лат. *include* – заключаю, включаю) – процес реального включення всіх громадян, якімають труднощі у психофізичному розвитку, в активне суспільне життя [3].

У посібнику «Індекс інклюзії» зазначають, що існує вужче й ширше розуміння інклюзивної освіти. Вужче розуміння інклюзії – це «включення» дітей з особливими освітніми потребами та дітей з інвалідністю в загальноосвітні заклади освіти. Ширше розуміння інклюзивної освіти полягає в позитивному ставленні до багатоманітності учнів, цінуванні та врахуванні відмінностей кожного учня [7]. Ідея інклюзивного навчання належить Л. С. Виготському, він вважав, що середовище має бути джерелом психічного розвитку особистості. Важливе значення в теорії інклюзивної освіти, як зазначає І. Б. Кузава, займає діагностичне вивчення впливу середовища на розвиток дитини з психофізичними порушеннями. Адже кожен учасник інклюзії потребує створення умов для свого розвитку та освіти. З одного боку, здорові діти повинні навчитись приймати «особливих» однолітків, а з іншого – для дітей із обмеженими можливостями здоров'я мають бути створені спеціальні умови їх розвитку та освіти в інклюзивному середовищі [10, с. 316].

Інклюзивне освітнє середовище трактується у нормативних документах та працях учених по рівному:

- сукупність умов, способів і засобів їх реалізації для спільного навчання, виховання та розвитку здобувачів освіти з урахуванням їхніх потреб та можливостей [6];

- це система різнопланових соціальних контактів і конструктивної співпраці учасників навчально-виховного процесу з динамічним розвитком його компонентів для забезпечення якісної освіти та соціалізації дітей і молоді з обмеженими фізичними потребами [5];

– середовище, де всі учні, незалежно від своїх освітніх потреб, здатні вчитися ефективніше, підвищувати свою соціальну компетентність, удосконалювати комунікативні навички, а також відчувати себе частиною загального співтовариства [9];

– середовище, в якому діти можуть взаємодіяти, спілкуватися і розвиватися відповідно до своїх можливостей [4].

Таким чином, спільним у всіх визначеннях є те, що інклюзивне середовище передбачає спільне навчання учнів з різними потребами з метою соціалізації та розвитку усіх учасників освітнього процесу.

Основними принципами інклюзивної освіти полягають у тому, що:

– усі діти мають навчатися разом у всіх випадках, коли це можливо, попри певні труднощі чи відмінності, що існують між ними;

– заклади освіти мають: визнавати і враховувати різні потреби дітей, узгоджуючи різні види і темп навчання; забезпечити якісну освіту для всіх, розробивши відповідні освітні програми, стратегії викладання, використовуючи ресурси та партнерські зв'язки зі своїми громадами;

– діти з особливими освітніми потребами мають отримувати додаткову допомогу, яка сприяє забезпеченню успішності процесу навчання;

– інклюзивні заклади формують солідарність, співучасть, взаємоповагу, розуміння між дітьми з особливими освітніми потребами та їхніми ровесниками.

Інклюзивна освіта включає визнання рівної цінності для суспільства всіх дітей і педагогічних працівників, а також:

– підвищення ступеня участі дітей в освітньому процесі й заходах поза закладом освіти та одночасне зниження рівня ізоляваності окремих дітей;

– зміни в політиці закладу освіти, практиці та культурі з метою приведення їх у відповідність з різноманітними потребами дітей, які навчаються в закладі освіти;

– подолання бар'єрів на шляху отримання якісної освіти та соціалізації всіх дітей, у тому числі дітей з особливими освітніми потребами;

– аналіз і вивчення можливостей подолання бар'єрів і покращення доступності закладів освіти для окремих категорій дітей;

– переконання, що відмінності між дітьми – це ресурс, що сприяє педагогічному процесу, а не перешкоди, які необхідно долати;

– визнання прав дітей на отримання освіти у закладах освіти, розташованих за місцем проживання;

– визнання ролі закладів освіти не тільки в підвищенні академічних показників дітей, а й у розвитку місцевих громад;

– розвиток партнерських відносин між закладами освіти і місцевими громадами [2].

Насправді, усі заклади системи дошкільної, загальної середньої, професійної та вищої освіти повинні бути інклюзивними, тобто забезпечувати максимальну участь в освітньому процесі для всіх його учасників, у тому числі для дітей/ осіб з особливими потребами. Оскільки в Україні інклюзивна освіта все ще знаходиться на етапі свого становлення, інклюзивними навчальними закладами називають ті, в яких навчаються діти з порушеннями розвитку в інклюзивних групах/класах [8, с. 11].

Одним з найважливіших механізмів соціального становлення особистості є освіта. Неабияку роль у цьому відіграє просоціальна поведінка, а саме її розвиток в процесі навчання. Просоціальна поведінка – це система дій та вчинків особистості, зумовлена свідомим прийняттям соціально значущих норм і цінностей, умінням конструктивно вирішувати міжособистісні та групові суперечності, несприйнятливостю до ризикованих способів полісуб'єктних взаємодій, здатністю до самореалізації у різних видах соціально значущої діяльності [14, с. 13]. В умовах інклюзивного навчання важливим залишається потенціал створеного середовища для розвитку просоціальних поведінкових стратегій усіх учасників цього процесу. Так, теоретичний аналіз результатів наукових досліджень показав, що ставлення здорових людей до інвалідів має загалом подвійну природу, з одного боку воно характеризується як відверто негативне, у якому переважають неприйняття і ворожість, з іншого – як співчутливе, сповнене симпатії [1]. Однак, як зазначає Т. Л. Панченко, ці дані дають можливість в цілому охарактеризувати ставлення здорових учнів до своїх однолітків-інвалідів як позитивне, а також науковець припускає, що в закладах освіти інклюзивної орієнтації створюється сприятливий соціально-психологічний клімат, що, у свою чергу, позитивно впливає на процес їхньої інтеграції в освітнє середовище, на соціальний, інтелектуальний та емоційний розвиток [2, с. 329].

На думку О. А. Силаєвої та П. А. Кислякова інклюзивне навчання володіє великим потенціалом у формуванні просоціальної поведінки. Вони пояснюють це тим, що здорові діти в

умовах інклюзивного навчання проявляють набагато більше співчуття, співпереживання і розуміння, вони стають більш терплячими. Включення дітей з особливими освітніми потребами в освітній процес покликане також змінити установки дорослих (педагогів, батьків) на дітей – у всіх дітей є особливості, особливі освітні потреби [13].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Таким чином, проведений теоретичний аналіз наукових досліджень дозволяє стверджувати, що інклюзивне освітнє середовище володіє потужним потенціалом для розвитку особистісних якостей усіх учасників освітнього процесу. Дотримання його принципів дозволяє стверджувати, що створена атмосфера сприяє вихованню толерантності, соціальної компетентності, гуманності. В умовах інклюзії діти зі звичайними потребами вчаться допомагати іншим, тим самим розвивають просоціальність. Тому, перспективою подальших досліджень у цьому напрямі вважаємо емпіричне дослідження рівнів розвитку просоціальності підлітків в умовах інклюзивного навчання та заклад загальної середньої освіти, а також здійснення порівняльного аналізу отриманих даних.

Список використаних джерел

1. Актуальные проблемы специальной психологии в образовании : сб. докл. межрегион. науч.-практ. конф. : в 2-х ч. – Новосибирск, 2002. – 450 с.
2. Горбенко І. Як створити інклюзивне середовище у закладі освіти [Електронний ресурс] / І. Горбенко. – Режим доступу : <http://d-grand.com/inforaciiny-portal/iak-stvoriti-inkliuzivne-seredovishche-u-zakladi-osviti>
3. Дефектологічний словник : навч. посіб. / за ред. В. І. Бондаря, В. М. Синьова ; [упоряд. В. М. Тімашова]. – Київ : МП «Леся», 2011. – 528 с.
4. Єжова Т. Є. Толерантне освітнє середовище інклюзивного навчального закладу як умова соціальної реабілітації дітей з обмеженими можливостями життєдіяльності [Електронний ресурс] / Т. Є. Єжова. – Режим доступу : <http://koris.com.ua/other/3054/index.html?page=4>.
5. Задіранова Г. В. Розвиток дитини з обмеженнями життєдіяльності в умовах інклюзивного освітнього середовища [Електронний ресурс] / Г. В. Задіранова. – Режим доступу : <http://koris.com.ua/other/3054/index.html?page=63>.
6. Закон України «Про освіту» [Електронний ресурс] : Закон України від 19.01.2019. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
7. Індекс інклюзії: розвиток навчання та участі в життєдіяльності шкіл : посібник / [Тоні Бут] ; пер. з англ. – Київ : Видавн. дім «Плеяди», 2015.
8. Інклюзивна освіта від А до Я: poradnik dla pedagogiv i batkiv / uklad. : Н. В. Засеркова, А. О. Трейтяк. – Київ, 2016. – 68 с.
9. Калініченко І. О. Особливості формування інклюзивного освітнього середовища для забезпечення всебічного розвитку дитини [Електронний ресурс] / І. О. Калініченко. – Режим доступу : http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Apn/2012_9/kalinich.PDF.
10. Корчакова Н. В. Просоціальність особистості: становлення та розвиток: монографія / Н. В. Корчакова. – Рівне: Волинські обереги. – 2017. – 440 с.
11. Кузава І. Б. Роль інклюзивного середовища у формуванні особистості дошкільників, які потребують корекції психофізичного розвитку / І. Б. Кузава // Педагогічна освіта : теорія і практика. – 2012. – Вип. 11. – С. 315–318.
12. Панченко Т. Л. Психологічна безпека інклюзивного освітнього середовища / Т. Л. Панченко // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 19: Корекційна педагогіка та спеціальна психологія. – Київ : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2014. – Вип. 28. – С. 327–332.
13. Силаева О. А. Психолого-педагогические основы формирования просоциального поведения личности в образовательных системах [Электронный ресурс] / О. А. Силаева, П. А. Кисляков // Студенческий научный форум : материалы VII Междунар. студен. науч. конф. – Режим доступа : <https://scienceforum.ru/2015/article/2015017207>"> [https:// scienceforum.ru/2015/article/2015017207](https://scienceforum.ru/2015/article/2015017207)
14. Формування просоціальної поведінки учнів в умовах превентивного виховного середовища загальноосвітнього навчального закладу : монографія / В. І. Кириченко, О. О. Єжова, В. Б. Нечерда та ін.; за заг. ред. В. І. Кириченко. – Тернопіль : ТЗОВ «Терно-граф», 2016. – 244 с.

References

1. Aktualnye problemy spetsyalnoi psykholohyy v obrazovanyu : sb. dokl. mezhrehyon. nauch.-prakt. konf. : v 2-kh ch. – Novosybyrsk, 2002. – 450 s.
Випуск 12, 2019. Збірник наукових праць РДГУ

2. Horbenko I. Yak stvoryty inkluzivne seredovyshe u zakladi osvity [Elektronnyi resurs] / I. Horbenko. – Rezhym dostupu : <http://d-grand.com/inforaciiny-portal/iak-stvoriti-inkluzivne-seredovishche-u-zakladi-osviti>
3. Defektolohichni slovnyk : navch. posib. / za red. V. I. Bondaria, V. M. Synova ; [uporiad. V. M. Timashova]. – Kyiv : MP «Lesia», 2011. – 528 s.
4. Yezhova T. Ye. Tolerantne osvitnie seredovyshe inkluzivnoho navchalnoho zakladu yak umova sotsialnoi rehabilitatsii ditei z obmezhenymy mozhlyvostyamy zhyttiedialnosti [Elektronnyi resurs] / T. Ye. Yezhova. – Rezhym dostupu : <http://koris.com.ua/other/3054/index.html?page=4>.
5. Zadiranova H. V. Rozvytok dytny z obmezhenyamy zhyttiedialnosti v umovakh inkluzivnoho osvitnoho seredovyscha [Elektronnyi resurs] / H. V. Zadiranova. – Rezhym dostupu : <http://koris.com.ua/other/3054/index.html?page=63>.
6. Zakon Ukrainy «Pro osvitu» : Zakon Ukrainy vid 19.01.2019 [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
7. Indeks inkluzii: rozvytok navchannia ta uchasti v zhyttiedialnosti shkil : posibnyk / [Toni But] ; per. z anh. – Kyiv : Vydavn. dim «Pleiady», 2015.
8. Inkluzivna osvita vid A do Ya: poradyk dlia pedahohiv i batkiv / uklad. : N. V. Zaierkova, A. O. Treitak. – Kyiv, 2016. – 68 s.
9. Kalinichenko I. O. Osoblyvosti formuvannia inkluzivnoho osvitnoho seredovyscha dlia zabezpechennia vsebichnoho rozvytku dytny [Elektronnyi resurs] / I. O. Kalinichenko. – Rezhym dostupu : http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/Apn/2012_9/kalinich.PDF.
10. Korchakova N.V. Prosocial'nist` osoby`stosti: stanovlennya ta rozvy`tok: monografiya / N.V.Korchakova. – Rivne: Voly`ns`ki oberegy`. – 2017. – 440 s
11. Kuzava I. B. Rol inkluzivnoho seredovyscha u formuvanni osobystosti doshkilnykiv, yaki potrebuut korektsii psykhofizychnoho rozvytku / I. B. Kuzava // Pedahohichna osvita : teoriia i praktyka. – 2012. – Vyp. 11. – S. 315–318.
12. Panchenko T. L. Psykholohichna bezpeka inkluzivnoho osvitnoho seredovyscha / T. L. Panchenko // Naukovyi chasopys Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni M. P. Drahomanova. Serii 19: Korektsiina pedahohika ta spetsialna psykholohiia. – Kyiv : Vyd-vo NPU im. M. P. Drahomanova, 2014. – Vyp. 28. – C. 327–332.
13. Syl'eva O. A. Psykholohichno-pedahohicheskye osnovy formirovaniya prosotsyalnoho povedeniya lychnosti v obrazovatel'nykh systemakh [Elektronnyi resurs] / O. A. Syl'eva, P. A. Kysliakov // Studencheskyi nauchnyi forum : materialy VII Mezhdunar. studen. nauch. konf. – Rezhym dostupa: <https://scienceforum.ru/2015/article/2015017207>"><https://scienceforum.ru/2015/article/2015017207>
14. Formuvannia prosotsialnoi povedinky uchniv v umovakh preventyvnoho vykhovnoho seredovyscha zahalnoosvitnoho navchalnoho zakladu : monografiia / V. I. Kyrychenko, O. O. Yezhova, V. B. Necherda ta in. ; za zah. red. V. I. Kyrychenko. – Ternopil : TzOV «Terno-hraf», 2016. – 244 s.

N.Z. Derevyanko THE ROLE OF THE INCLUSIVE EDUCATIONAL ENVIRONMENT FOR THE DEVELOPMENT OF PROSOCIAL BEHAVIOR OF ADOLESCENTS

In the article the theoretical analysis of the concepts of «inclusion», «inclusive education», «inclusive educational environment», «prosocial behavior» is carried out. It is determined that there is a narrower and broader understanding of inclusive education. A closer understanding of inclusion is the "inclusion" of children with special educational needs and children with disabilities in educational institutions of general education. Wider understanding of inclusive education is a positive attitude to the diversity of students, the appreciation and consideration of the differences of each student. The interpretation, principles and principles of an inclusive educational environment are revealed. The analysis of the potential of the inclusive educational environment for the development of prosocial behavioral strategies of participants in the educational process is carried out. It is determined that one of the most important mechanisms of social formation of the individual is education. An important role in this is played by the development of prosocial behavior. It is assumed that healthy children in the context of inclusive education show more sympathy, empathy, understanding, and help each other, thus contributing to the development of pro-social strategies. The prospect of further research in this area is considered an empirical study of the levels of development of the prosociality of adolescents in the conditions of inclusive education and the institution of general secondary education, as well as the implementation of a comparative analysis of the data.

Key words: *incluence, education, inclusive education, inclusive educational environment, prosocial behavior.*